
תורה שלמה - תשע"ב
תכנית לימוד בחסידות
שאלות חזרה - שלב ב' (טבת-תמוז)

תכנית לימוד בחסידות – מסלול לקוטי אמרים פרקים י"ח-נ"ג

תכנית הלימודים הממולצת:

א. ר"ח טבת – ר"ח ניסן

פרקים יח-כה: ענינם של הדחילו ורחימו טבעיים, והדרך להגיע לזה. פרקים כו-לד: עצות להיפטר מכל מיני העצבות, וכיצד לעורר רגש של שמחה אמיתית בעבודת ה' בבינונים. אהבת ישראל.

👉 לקמן שאלות חזרה לחלק זה

ב. ר"ח ניסן – ר"ח תמוז

פרקים לה-מ: דוקא בקיום מצוות מעשיות ממלאים עיקר הכוונה בבריאת העולמות, אלא שאינם עולים למעלה ללא הגדפין, שהם האהבה והיראה בדרגות שונות. פרקים מא-נ: דרגות שונות ביראה, ובאהבה, והדרך לעוררן ע"י התבוננות מתאימה. [וביאור ענין סובב כל עלמין].

פרקים נא-נג: ביאור ענין השראת השכינה, וסיום ביאור מעלת המצוות מעשיות דוקא.

שאלות חזרה לחלק זה ישלחו בע"ה לקראת ר"ח ניסן

פרק י"ט

- ז. על שם מה נמשלה הנשמה לנר בפסוק "נר ה' נשמת אדם"?
- ח. מה מפרש כאן אדמו"ר הזקן אודות השם "טבע"? וכיצד זה מתפרש בקשר לטבע הנשמה?
- ט. מדוע הקליפה והסטרא אחרא וכן הרשעים ופושעי ישראל (קודם שבאו לידי נסיון לקדש ה') נקראים בשם "מתים", ואילו החכמה דוקא תחיה?
- י. מהו ההסתר המסתיר על אהבה זו שלכן נקראת בשם אהבה מסותרת?
- יא. מה ההבדל בין לבוש שק דקליפה לבחינת שינה? ולאילו חלקים-ענינים בנשמה הם מתייחסים? ומדוע?
- יב. מדוע הנשמה ניעורה משנתה דוקא כשהאדם בא לידי נסיון בדבר אמונה? ומה קורה כאשר היא אכן ניעורה משנתה?
- יג. מהי היראה הנכללת באהבה טבעית זו? וכיצד?

פרק י"ח

- א. "ולתוספת ביאור באר היטב מלת מאד שבפסוק כי קרוב אליך הדבר מאוד וגו'". כיצד הביאור בפרקים הבאים מבאר את מלת "מאד" שבפסוק?
- ב. מדוע זכו האבות להמשיך נר"נ מ"עשר ספירות דקדושה" לבניהם אחריהם עד עולם? הסבר היטב.
- ג. מה לומד אדמו"ר הזקן מהפסוק "החכמה תחיה בעליה"? תחיה בעליה?
- ד. במה קשור ענין כח החכמה למבואר כאן? ומדוע דוקא בו מתלבש אור אין סוף ברוך הוא?
- ה. מדוע אפילו קל שבקלים ופושעי ישראל מוסרים נפשם על קידוש ה' "על הרוב"?
- ו. מה נוגע כאן לבאר שהמסירות נפש היא לא "מחמת דעת והתבוננות בה" כלל אלא בלי שום דעת והתבוננות רק כאלו הוא דבר שא"א כלל לכפור בה' אחד?

פרקים כ'-כ"א

כה. "ועם כל הנ"ל יובן ויבואר היטב בתוספת ביאור וכו'". מה הקשר בין פרק כ"ב לפרק כ"ג?
כו. מדוע נקראו המצוות בתיקונים בשם "איבריך דמלכא"?

כז. מהי דרגת הביטול של "החיות של מעשה המצוות וקיומן" לגבי הרצון העליון – כגוף לנשמה (איבריך), ביטול דמרכבה, או היחוד ד"כולא חד"? ומדוע?

כח. מהי דרגת הביטול של "כח ובחי' המעשה" של הנפש האלקית המתלבש בחיות של מעשה המצוה – כגוף לנשמה (איבריך), ביטול דמרכבה, או היחוד ד"כולא חד"? ומדוע?

כט. מהי דרגת הביטול של היד המחלקת צדקה, דהיינו, איברי גוף האדם המקיימים המצוה – כגוף לנשמה (איבריך), ביטול דמרכבה, או היחוד ד"כולא חד"? ומדוע?

ל. מהי דרגת הביטול של הלבושים הפנימיים של הנפש האלקית (כח המחשבה שבמוח וכח הדיבור שבפה) ושל הנפש האלוקית עצמה כאשר היא עוסקת בדברי תורה – הביטול דמרכבה, כגוף לנשמה (איבריך), או היחוד דכולא חד ממש? ומדוע?

לא. "כי אין שום דבר נפרד כי אם בהסתר פנים כנ"ל". מה פשר משפט זה? ולמה הוא משמש כנתינת טעם?

לב. מדוע גדלה מעלת העסק בתורה יותר מכל המצוות ואפילו יותר מתפילה?

לג. על איזו דרגה ביראה אמרו חז"ל שהתורה נקראת אצלה "תרעא לדרתא"? כיצד? ומדוע?

לד. שאלה לעיון נוסף: מדוע בפרקנו כולל אדמו"ר הזקן יחד את המחשבה והדיבור בדברי תורה בנוגע לדרגת הביטול והיחוד שלהן, ואילו לעיל בפרק ה' מחלק ביניהם במפורש?

פרק כ"ד

לה. מה 'מצבה' של הנפש הבהמית שמקליפת נוגה עם שלושת לבושיה בשעה שעוברת עבירה בשס"ה לא-תעשה דאורייתא ודרבנן? ומה 'מצבה' של הנפש האלקית אז?

יד. מדוע אכן בריאת עולם הזה וכל העולמות העליונים אינה פועלת שום שינוי באחדותו יתברך בהבראם ממנו מאין ליש?

טו. מה ההבדל בין אותיות הדיבור לאותיות המחשבה?

טז. מה שרשן ומקורן של הדיבור והמחשבה (ואותיותיהן) בנפש האדם? והיכן מתחילה בחינת אותיות ממש?

יז. מהו ה"ערך" וה"תפיסת מקום" של דיבור אחד של אדם לגבי כללות נפשו המדברת? נפשו המחשבת? ועשר כוחות נפשו? ומדוע?

יח. על שם מה נקרא דיבורו של הקב"ה בשם דיבור? ועל מה נאמר שאין מדת הקב"ה כמידת בשר ודם בענין הדיבור?

יט. מהו תוכנם וענינם של כל הצמצומים? ומה תכליתם?

כ. מדוע אכן לגבי הקב"ה אין שום צמצום והעלם והסתר מעלים ומסתיר לפניו?

פרק כ"ב

כא. "וכ"כ גברו ועצמו הצמצומים והסתר פנים העליונים עד שיוכלו להתהוות ולהבראות גם דברים טמאים וקליפות וס"א ולקבל חיותם וקיומם מדבר ה' רוח פיו ית' בהסתר פנים וירידת המדרגות ולכן נקרא אלהים אחרים וכו'". – מדוע?

כב. מה ההבדל בין בחינת פנים למעלה לבחינת אחוריים? ומי מהנבראים מקבל וחי מבחינת פנים ומי מבחינת אחוריים?

כג. "ולפי שאינו שורה כלל על הסט"א וגם בחי' אחוריים של רצון העליון אינו מלובש בתוכה ממש אלא מקיף עליה מלמעלה וכו' כי מעט מזער אור וחיות שיונקת ומקבלת לתוכה כו' הוא בבחי' גלות ממש בתוכה בסוד גלות השכינה הנ"ל ולכן נקרא בשם אלהים אחרים וכו'". – מדוע?

כד. מה הפירוש במאמר חז"ל שגסות הרוח שקולה כעבודה זרה ממש – להמבואר כאן?

- נא. מדוע תיקן האריז"ל לומר מזמור נ"א בתהלים אחר תיקון חצות קודם הלימוד?
- נב. מהו פירוש האריז"ל על הפסוק "תחת אשר לא עבדת גו' בשמחה ובטוב לבב גו'"?
- נג. מדוע אמרו חז"ל שהפסוק "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו" נאמר על השמחים ביסורים דוקא?
- נד. מהי העצה היעוצה להיפטר מכל עצב ונדנדוד דאגה ממילי דעלמא? ומהי העצה להיפטר מעצבות ממילי דשמיא – מדאגת עוונות? ומה ההבדל המהותי ביניהם?

פרק כ"ז

- נה. מהי העצה היעוצה להיפטר מעצבות הבאה מהרהורים רעים ותאוות רעות הנופלות במחשבתו בשעת עסקיו?
- נו. מדוע העצבות הנ"ל היא מ'גסות הרוח"? היתכן?!
- נז. כיצד מיישב כאן אדמו"ר הזקן את הקושיא במה שאמר איוב "בראת רשעים"? ומה מוסיף בתירוצו כאן על תירוצו לעיל בפרק י"ד?
- נח. מהי המעלה המיוחדת שיש דוקא באתכפיא ולא באתהפכא?
- נט. כיצד מפרש כאן אדמו"ר הזקן את הפסוק "כל פעל ה' למענהו וגם רשע ליום רעה"?
- ס. מה הן הדוגמאות שמביא כאן לענין אתכפיא בדברים המותרים?
- סא. כיצד דורש כאן אדמו"ר הזקן את הפסוק "והתקדשתם והייתם קדושים"?

פרק כ"ח

- סב. מהי העצה היעוצה להיפטר מעצבות הבאה מחמת הרהורי תאוות ומחשבות זרות הנופלים לו בשעת העבודה בתורה או בתפילה בכוונה?
- סג. כיצד יכול האדם, אדרבה, להתגבר ולהתחזק בחדוה ושמחה יתירה מנפילת המחשבה זרה עצמה?

- לו. מהי מעלת קליפת עבודה זרה וסטרא אחרא על האדם החוטא? ומדוע?
- לז. אמרו חז"ל "אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנסה בו רוח שטות". – מדוע?
- לח. מהי בחינת קליפת "יתוש"? ומדוע "יתוש קדמך"?
- לט. מדוע אין חיות רעות שולטות בצדיקים? ומה ההקשר לכאן?
- מ. מהי ההוכחה שאדמו"ר הזקן מוכיח מדין שחיטת מומר לדבר אחד?
- מא. לגבי מה אכן יש נפקא מינה מקלות העבירות וחומרן?
- מב. ממה נובעים חילוקי המירוק והעונש בגיהנם בין העוונות השונים?
- מג. "והוא כמשל האוחז בראשו של מלך ומורידו למטה וטומן פניו וכו'". מהו הנמשל? ומיהו "ראשו של מלך"?

פרק כ"ה

- מד. כיצד ע"פ כל הנ"ל מתבארת מלת "מאוד" שבפסוק "כי קרוב אליך הדבר מאוד" – הן בבחינת סור מרע והן בבחינת ועשה טוב?
- מה. מתי גם האומר "אחטא ואשוב" יכול לעשות תשובה? ובאיזה הקשר זה מובא בפרקנו?
- מו. על מה נאמר כאן "ויחוד זה למעלה הוא נצחי לעולם ועד"? ומה הפירוש בזה?
- מז. מדוע תיקנו ברכת סלח לנו שלוש פעמים בכל יום? ומדוע אין זה "אחטא ואשוב"?
- מח. כיצד ע"פ כל הנ"ל יובן מדוע צוה משה רבינו ע"ה לדור שנכנסו לארץ לקרות קריאת שמע פעמיים בכל יום, לקבל על עצמו מלכות שמים במסירת נפש?

פרק כ"ו

- מט. מדוע מתוך עצבות אי אפשר לנצח את היצר?
- נ. כיצד מפרש אדמו"ר הזקן את הנאמר "בכל עצב יהיה מותר"?

עז. "אמרו חז"ל על עמי הארץ שזדונות נעשו להם כשגגות". – מדוע? וכיצד זה מוסיף בקיום "הוי שפל רוח בפני כל האדם"?

פרק ל"א

עח. מהו ההבדל בין עצבות ממילי דשמיא למרירות מכך? ומה ההבדל ביניהם בשרשם? ומדוע?

עט. ההתבוננות בתוכן הפרקים כ"ט-ל מביאה לידי עצבות או למרירות או לשניהם? וא"כ – מהו הסדר בזה?

פ. "והנה אף אם כשיאריך הרבה להעמיק וכו' יבא לידי עצבות גדולה לא יחוש וכו'". – מדוע?

פא. מהי שעת הכושר הראויה לרוב בני אדם לעבודה הנ"ל?

פב. מהו תוכן ההתבוננות המביאה לשמחה האמיתית שלאחר העצב? הסבר היטב.

פג. מה מקשה אדמו"ר הזקן על מש"כ ביציאת מצרים "כי ברח העם"? ומה מתרץ על כך? ומהי השייכות לפרקנו?

פד. מדוע נקראת התורה "משיבת נפש"? ואיך זה מוסיף בתוכן הפרק?

פרק ל"ב

פה. "והנה ע"י קיום הדברים הנ"ל וכו'". מה הקשר בין פרק ל"א לפרקנו?

פו. כיצד מפרש כאן את דברי הלל הזקן שאמר על מצות "ואהבת לרעך כמוך" – "זוהי כל התורה כולה ואיך פירושה הוא"?

פז. על מה מוסב מה שמצינו בגמרא שיש גם מצוה לפעמים לשנוא? ובמה זה לא שייך? ומדוע?

פח. מהו הדיוק במשנה "אוהב את הבריות? ומה הקשר ל"ומקרבן לתורה"?

פט. את מי צריכים לאהוב ולשנוא בבת אחת? וכיצד זה יתכן?

צ. איך דורש כאן אדמו"ר הזקן את הפסוק "ליעקב אשר פדה את אברהם"?

סד. "והוא כמשל אדם המתפלל בכוונה ועומד לנגדו עו"ג רשע ומשיח ומדבר עמו כדי לבלבלו וכו'". במה המשל פשוט יותר מהנמשל (שלכן הוא משמש כמשל לו)?

סה. מה פשר המילים "רק שהאלהית מלובשת בה"?

סו. אם העצה שבפרקנו אינה מועלת לאדם להסיר את המחשבות זרות וההרהורים מדעתו – מהי עצתו?

פרק כ"ט

סז. מהי העצה היעוצה לטמטום הלב כאבן שקורה לפעמים בנפשות הבינונים?

סח. מיהו האדם עצמו בבינוני ובצדיק? מנין? ומדוע?

סט. מה פירוש הפסוק "ואנכי תולעת ולא איש" לפי המבואר כאן?

ע. איך יתכן שעוונות שעשה בעברו וכבר עשה עליהן תשובה נכונה – יחזרו ויבדילו בינו לאלוקיו? (שני אופנים).

עא. במה תלוי תוכן וענין החלומות שהאדם חולם – לפי המבואר כאן?

עב. מה הטעם לכך שע"י שמשפיל עצמו וכללות הסטרא אחרא ומרעים עליה בקול רעש ורוגז – הרי זה מועיל לנפשו האלקית "להאיר עיניה באמת ביחוד אור אין סוף בראייה חושיית"?

עג. מהי ההוכחה שמביא אדמו"ר הזקן על הנ"ל ממה שמפורש בתורה גבי המרגלים?

עד. מהי העצה להיפטר ולדחות ספיקות באמונה שנופלים לפעמים לאדם במחשבתו?

פרק ל'

עה. כיצד ניתן לקיים את מאמר חז"ל "והוי שפל רוח בפני כל האדם" ממש? וכיצד זה מועיל לענין טמטום הלב?

עו. במה יכול הבינוני למצוא בעצמו שאינו עובד את ה' במלחמה עצומה כל כך בבחינת ועשה טוב? ובמה – בבחינת סור מרע? (סכם הפרטים שבדבר).

פרק ל"ג

צא. "וזה כל האדם ותכלית בריאתו ובריאות כל העולמות עליונים ותחתונים להיות לו דירה זו בתחתונים". כיצד התבוננות בזה גורמת לשמחה רבה כפולה ומכופלת? מהי הכפילות?

צב. מה הם שני המשלים המובאים כאן לבאר ענין יחודו יתברך האמיתי? באר היטב.

צג. כיצד מבאר כאן אדמו"ר הזקן את נוסח השבח וההודיה שאומרים בכל בוקר – "אשרינו מה טוב חלקנו כו' ומה יפה ירושתנו"?

צד. כיצד מבואר כאן מאמר חז"ל – "תרי"ג מצוות ניתנו לישראל בא חבקוק והעמידן על אחת שנאמר וצדיק באמונתו יחיה"?

צה. מה הם שני הפרטים שאדמו"ר הזקן מדגיש כאן בביאור הפסוק "ישמח ישראל בעושיו"?

פרק ל"ד

צו. מהי ההתבוננות המבוארת כאן המביאה להתמסרות ללימוד התורה "כדת הניתנה לכל אחד ואחד בהלכות תלמוד תורה"? ומה הקשר למדרגת האבות ומשה רבינו ע"ה?

צז. מהי שמחת ה"אושפיזיכן לגבורה" בעניננו?

צח. "ואם ירחיב ה' לו עוד אזי טהור ידים יוסיף אומץ ומחשבה טובה כו'". מה הפירוש בזה?

צט. ע"י מה יכול הבינוני להפוך גם את עסקו במשא ומתן בשאר היום כולו – למשכן ומכון לשבתו יתברך? (כמה פרטים בזה).

ק. מדוע כל הסיבות לשמחת הנפש המבוארות בפרקים אלו אינן מהוות מניעה לעבודה של לב נשבר ורוח נמוכה בשעת השמחה ממשי?

תכנית לימוד בחסידות – מסלול שער היחוד והאמונה

תכנית הלימודים הממולצת:

א. ר"ח טבת – ר"ח ניסן

תניא שער היחוד והאמונה פרקים א-ו. עיקרי אמונת אחדות ה' על פי החסידות.
בתוספת עיונים: פ"א: ה', ז'. פ"ב: א', ב', ג'. פ"ד: ה'.

לקמן שאלות חזרה לחלק זה

ב. ר"ח ניסן – ר"ח תמוז

1. שער היחוד והאמונה פרק ז'.

ביאור שתי דרגות היחוד: יחודא עילאה ויחודא תתאה. ביאור עניין הצמצום שאינו כפשוטו.

2. מאמר ד"ה האמנם תרמ"ג.

שלושה שלבים בביטול העולם לקב"ה.

3. מאמר ד"ה וידעת היום תרנ"ז.

ביאור דברי הזוהר "הוי' ואלוקים כולא חד" בעומק ובהרחבה, ומשמעות העניין בעבודת האדם.

שאלות חזרה לחלק זה ישלחו בע"ה לקראת ר"ח ניסן

פרק א'

א. מהי תמצית פירושו של הבעש"ט על הפסוק "לעולם ה' דברך נצב בשמים"?

ב. כיצד מפרש בפרק זה מה שכתב האריז"ל שגם באבנים ועפר יש נפש וחיות?

ג. מה עניינו של "שמו אשר יקראו לו בלשון הקדש" ביחס לשאר לשונות?

ד. מהו הדגש בסיום הפרק "דאורייתא וקוב"ה כולא חד"?

עיונים

ה. הסבר היטב מהם שני החידושים של הבעש"ט המבוארים מדברי אדמו"ר הזקן בשער היחוד והאמונה פרק א', ומה מוסיף החידוש השני (בעניין ההתלבשות) בסוגיית אחדות ה'?

ו. מהו ענינם של שלושת החלוקות "שמים", "ארץ" ו"חללו של עולם" – בעבודת האדם?

פרק ב'

ז. הגדר היטב בלשונך את נקודת החילוק שבין יש מיש ליש מאין.

ח. "אף שהטבע הזה במים ג"כ נברא ומחודש יש מאין וכו'". הסבר משפט זה והקשרו כאן.

ט. "וע"ז נאמר ואתה מחיה את כולם אל תיקרי מחיה אלא מהוה וכו'". מה מוסיף "מהוה" על "מחיה"? ומדוע זה נוגע כאן?

י. כיצד מתקשר כאן בסוף הפרק ענין התגלות הנבואה לנביאים?

עיונים

יא. "והנה מכאן תשובת המינים". מדוע פותח אדמו"ר הזקן את פרק ב' בלשון יוצאת דופן זו?

יב. מהו הפירוש בדברי אדמו"ר הזקן "אילו היו האותיות מסתלקות... היו כל השמים... כלא היו כלל וכמו קודם מאמר יהי רקיע כו' ממש"?

יג. מהי השייכות בין העובדה שבנס קריעת ים סוף המים עמדו "כחומה", לתוכן הסבר בעניין התחדשות העולם?

פרק ג'

יד. כיצד מגיעים מההתבוננות בענין יש מאין למסקנא שגוף הנברא נחשב לאין ואפס ממש לגבי כח הפועל שבו?

טו. מהי ההוכחה שהזיו קיים גם בגוף חומר כדור השמש?

טז. מיהו הזיו ומיהו השמש – בנמשל?

יז. מהי הקושיא שבה מסיים אדמו"ר הזקן את הפרק?

יח. "משא"כ כל הברואים הם במקורם תמיד". מה ההכרח לזה? הסבר היטב.

פרק ד'

יט. כיצד מיישב אדמו"ר הזקן בפרק ד' את הקושיא הנ"ל (שאלה י"ז)?

כ. מה הפירוש של השם "הוי"ה" לפי המבואר כאן?

כא. מיהו ה"שמש" ומיהו ה"מגן" בנמשל? הסבר היטב.

כב. מהי ההשוואה שאדמו"ר הזקן עורך כאן בין מדת הגדולה למדת הגבורה – "הגדול הגבור" לענין מה? הסבר היטב.

כג. מה מיתוסף (ומה מתיישב) בסוגיית אחדות ה' בזה ש"בחי' הצמצום והסתר החיות נקרא בשם כלים והחיות עצמו נקרא בשם אור"?

כד. מה מוסיף כאן זה ש"שרש ה' גבורות הוא בוצינא דקרדוניתא שהיא גבורה עילאה דעתיק יומין"?

עיונים

כה. כיצד מתיישב עניין אחדות ה' ע"פ חסידות עם הידוע שמצוות התורה הן אלו הממשיכות קדושה בעולם החולין?

פרק ה'

כו. כיצד מפרש אדמו"ר הזקן מש"כ בזה:

"לעילא בסטרא דקדושא עילאה אית ימינא ואית שמאלא"?

כז. מהי דרגת משה רבינו בנבואתו?

כח. מהו עניינו של הרקיע הנמתח על הנשמות בגן עדן לפי המבואר כאן?

כט. מהו ההבדל בפעולה על הנשמות בגן עדן בין התורה והמצוות שאדם עוסק בהם בעוה"ז?

ל. כיצד מתקשר כאן ש"על זה אמרו רז"ל בתחלה עלה במחשבה לברוא את העולם במדת הדין וכו"ו? ומה הפירוש "שיתף בו מדת הרחמים"?

לא. מה רוצה אדמו"ר הזקן לבאר כאן בזה ש"אף השגת משה רבינו ע"ה בנבואתו לא היתה בעולם האצילות וכו"ו?

לב. איזו קושיא מתרץ אדמו"ר הזקן בזה שמבאר את ענין הרקיע הנמתח על הנשמות שבגן עדן, שממנו נוטף טל למזון הנשמות?

לג. מה ההבדל בין התורה למצוות, שהתורה היא בחינת מזון והמצוות בחינת לבושים? ומה זה נוגע לענייננו?

פרק ו'

לד. כיצד מבאר אדמו"ר הזקן שגם בחינת הגבורה והצמצום של שם אלקים היא "בחי' גבורה הכלולה בחד"?

לה. מהו עניין התכללות מדותיו יתברך זו בזו, עד שנראה מזה לעין "דאיהו וגרמוהי חד"?

לו. כיצד מיישב כאן אדמו"ר הזקן את השאלה שבתחילת פרק א' – מהו "וידעת היום והשבות אל לבבך גו"?

לז. מהו ההבדל המהותי בין האופן שבו הקב"ה ממלא את העולם להתלבשות הנשמה בגוף?

לח. מה הפירוש "אהללה ה' בחיי אומרה לאלהי בעודי" המבואר כאן?

לט. כיצד מפרש כאן אדמו"ר הזקן את התיבות "אין עוד" שבסיום הפסוק?

תכנית לימוד בחסידות – מסלול אוצר לקוטי שיחות

תכנית הלימודים הממולצת:

א. ר"ח טבת – ר"ח ניסן

מפרשת וישב עד פרשת ויקרא (השיחה השנייה בכל פרשה)

לקמן שאלות חזרה לחלק זה

ב. ר"ח ניסן – ר"ח תמוז

מפרשת צו עד פרשת קורח (השיחה השנייה בכל פרשה)

שאלות חזרה לחלק זה ישלחו בע"ה לקראת ר"ח ניסן

וישב

יהודי בחינת האלקות שהיתה אצל האבות,

ובמה התבטא הדבר במצרים?

ב. מה הם שלוש הדעות באופן נתינת הכח לישראל להגיע לענין הנזכר בשאלה הקודמת?

ג. מהי פעולת גלות מצרים באומות העולם, ומהו החילוק באופן פעולה זו בין הדעות השונות בזהותו של המשלים את מנין השבעים?

ד. מהו ייחודה של הפעולה ע"י יוכבד – ביחס לישראל עצמם, וביחס לביורר העולם?

א. למה לא נאמר בפסוק בצורה ישירה – "נחשים ועקרבים יש בו" (אלא בצורה מרומזת – "והבור ריק")?

ב. מדוע נאמר במדרש שנתרוקן הבור מדברי תורה, והלא לדעת השבטים היה הדבר ע"פ דין תורה?

ג. מהו ההסבר לכך שכאשר הלימוד הוא ללא שפלות – מיד מתהוות מציאות המנגדת לתורה?

ד. מהו החילוק בין לימוד התורה לפני מתן תורה, ללימוד שלאחרי מתן תורה?

ויחי

א. איזה קץ ביקש יעקב לגלות, ומהי התועלת שחשב להשיג באמצעות גילוי זה?

ב. מהו החסרון בכך שהסיוע מלמעלה מורגש בשעת העבודה?

ג. האומנם יעקב לא ידע את התשובה לשאלה הקודמת?

ד. מהו הביאור הפנימי לשתי הדעות – אם הקץ נתכסה גם מיעקב עצמו או לא?

מקץ

א. מדוע אין לומר שכוונת ראובן באמרו לאחיו "הלא אמרתי אליכם גוי" – היתה להגדיל את חטאם או להצדיק את עצמו?

ב. מהו החסרון כאשר התשובה נובעת מסיבה צדדית? ומהו החסרון בתשובה כאשר האדם תולה את חטאו באמתלאות נוספות על אשמתו?

ג. הסבר את הדו-שיח בין השבטים לראובן.

ד. מהו הקשר הפנימי בין ענין התשובה לענין הבחירה החופשית?

ויגש

א. למה אפילו עובדי עבודה זרה זכו לגאולת מצרים?

ב. מדוע התשובה לשאלה הקודמת אינה מועילה גם עבור אלו שסירבו לצאת?

ג. מה הקשר בין ה"בחירה" בישראל במתן תורה – לעובדה שנעשו אז עבדים לה'?

א. מדוע ע"י גלות מצרים דוקא – נמשכה לכל

ד. מדוע בגאולה העתידה גם המסרבים לצאת ייגאלו?

וארא

א. מהי התשובה לשאלת משה "למה הרעות גו'?"

ב. מה בא הפסוק לומר בהקדמה "וארא אל אברהם גו' לא נודעתי גו'?"

ג. מדוע יציאת מצרים היא דוקא משם הוי'?

ד. מהי הבחינה לאדם אם הוא כבר הגיע לגילוי שם הוי'?

בא

א. מדוע במכת בכורות היו גם ישראל עלולים להפגע מן המשחית?

ב. איזה אור מאיר ברגע חצות הלילה, ואיך מסביר הדבר את העובדה שבפועל לא ניזוקו ישראל?

ג. מדוע היתה ה"אווט" מדם מילה ודם פסח דוקא? מי משניהם נעלה יותר? ובמה?

ד. מהו ההסבר הפנימי בשתי הדעות אם היה צורך בנס כדי לכוון לחצות הלילה?

בשלח

א. מדוע הקושי אודות ענין הפתיחה ע"י משה הוא דוקא לדעת ר' נחמיה?

ב. מה נפעל ע"י פתיחת השירה ע"י משה, ומה משמעות המחלוקת באופן אמירת ישראל אחריו?

ג. מהם שלשת האופנים באחדות ישראל, ומדוע האחדות ד"אב אחד לכולנה" היא למעלה מזה שכל ישראל הם כגוף אחד?

ד. מהו החילוק בין האחדות שע"י דביקות בתלמידי חכמים לאחדות שע"י הדביקות בנשיא הדור?

יתרו

א. מה הם שני החילוקים בין ראייה לשמיעה, ומדוע הא בהא תליא?

ב. מהי המשמעות של "רואין את הנשמע",

ומדוע זהו דבר בלתי נפרד ממהות הגילוי שהיה במתן תורה?

ג. מהו העילוי בכך ש"רואין את הנראה ושומעין את הנשמע", ומה הקשר לענינו של ר' ישמעאל?

ד. הכיצד העומד במצב של "רואין את הנשמע" – רואה גם את ה"הן" הטמון ב"לאו"?

משפטים

א. מהי משמעות שני השלבים – "עליונים ירדו לתחתונים" ואח"כ "תחתונים יעלו לעליונים"? ומה ענינם בעבודת האדם?

ב. מהו ההכרח שהעבודה תהיה באופן של "אפשי ומה אעשה כו'?"

ג. כיצד יגיע האדם לכך שענינים שלמעלה מהשגה יחדרו במציאות האדם גופא?

ד. לסיכום: מה הם שלושת השלבים שבפרשיות יתרו ומשפטים?

תרומה

א. מדוע יש מקום לטעות שעבודת המשכן אינה שייכת לצדיקים? ומהו ההסבר לכך שאין הדבר נכון?

ב. מהי ההוראה מן הדעה שאפילו הציווי על המשכן היה רק ביום הכפורים?

ג. מדוע הזהב נחשב רק כ"פירא" לעומת הכסף הפחות ממנו, ואיך קשור הדבר למעלת עבודת הצדיקים?

ד. את מי מסמלת ה"נחושת", ומהי ההוראה מכך שהמשכן נבנה גם מנחושת?

תצוה

א. מדוע "מחני נא" היא הקרבת עצם מציאותו של משה?

ב. מהו העילוי שבהתאחדות משה עם ישראל על התאחדותו עם התורה, ומה הם שני התוצאות מכך?

ג. מהי המשמעות לכך שמשה אינו מוזכר בפרשה, בשעה שהפרשה עוסקת בו בריבוי פסוקים?

פקודי

- א. מה הן שתי הדרגות ב"ושכנתי בתוכם", ואיך מתבארות לפי זה שתי השיטות – מהו עיקר החפץ במשכן?
- ב. מה הן שתי השיטות אודות אופן השראת השכינה במקום המקדש, ומה הקשר לשתי הדרגות שבשאלה הקודמת?
- ג. לדעת הרמב"ן, כיצד התקיים "עיקר החפץ במשכן" בבית שני שלא היה בו הארון?
- ד. למה דברי הרמב"ם שהקב"ה אינו בגדר מקום – אינם קושיא על דעת הרמב"ן?

ויקרא

- א. במה נשתנו הקרבנות מכל המצוות, שדוקא עליהם נאמר "נחת רוח שאמרתי ונעשה רצוני"?
- ב. איך מתבאר לפי התשובה לשאלה הקודמת – הטעם שהביטוי "ריח ניחוח" נאמר דוקא בקרבן עולה?
- ג. איזה תועלת יש לאדם במצוות שהם "חוקים"?
- ד. מהו דיוק הלשון "שאמרתי ונעשה רצוני" ולא "שאמרתי ועשיתם רצוני" וכדומה?

ד. מהו פירוש "ואתה תצוה", ומהו ההבדל בין פעולת אהרן לפעולת משה?

תשא

- א. מה הם שני הקצוות שבכיוור?
- ב. מדוע דוקא המראות הצובאות היו חביבים מן הכל עבור המשכן?
- ג. מדוע מאס משה במראות הצובאות, ומהי תשובת הקב"ה לכך?
- ד. מדוע שיעור הכיור לדורות כולל גם את כמות רחיצת משה ממנו שהיתה לזמן קצר?

ויקהל

- א. מהו העילוי שבהתקשרות אל הקב"ה שע"י התורה על ההתקשרות אליו שע"י המצוות?
- ב. מדוע הקל-וחומר ממזבח הזהב הוא דוקא על כך ש"פושעי ישראל מלאים מצוות"?
- ג. מדוע במימרא הראשונה נקראים בעלי עבירות בשם "תלמידי חכמים" ולא בשם "פושעי ישראל"?
- ד. מהו הצורך בשני סוגי העבודה – תורה ומצוות?